

James en Rudy III

De vader van James
Problemen op vakantie
De maffiaoorlog

Henk Voets

Speciaal voor Roëna, Danique, Vinnie, Annemiek en
Maarten!

*Voor de leeftijden 3 t/m 9 jaar en voor iedereen die
fantasie heeft.*

*Eerder verschenen: James en Rudy I en II
(zie internet: boeken James en Rudy)*

Tekst en illustraties: Henk Voets

ISBN: 9789403609157

JamesenRudy©2021

EVEN VOORSTELLEN

James woont samen met zijn moeder in een klein dorpje ergens in Drenthe, hij heeft een goede vriend die Rudy heet. Het gebeurt heel vaak dat Rudy bij James slaapt, ze zitten op school ook in dezelfde klas. Samen beleven ze heel veel avonturen, ze zijn bijna nergens bang voor. Zo hebben ze op zolder een grote luchtballon waar ze regelmatig mee wegvliegen, ze laten een vliegende auto maken en James heeft een mooie brommer. Hun huis is een twee onder één kap en ligt aan een normale straat met veel meer huizen.

Vlakbij hun huis ligt een groot bos en een zandweg die naar een klein huisje leidt. Het huisje heeft een laag puntdak, een hoge schoorsteen en een soort gevangenis ernaast.

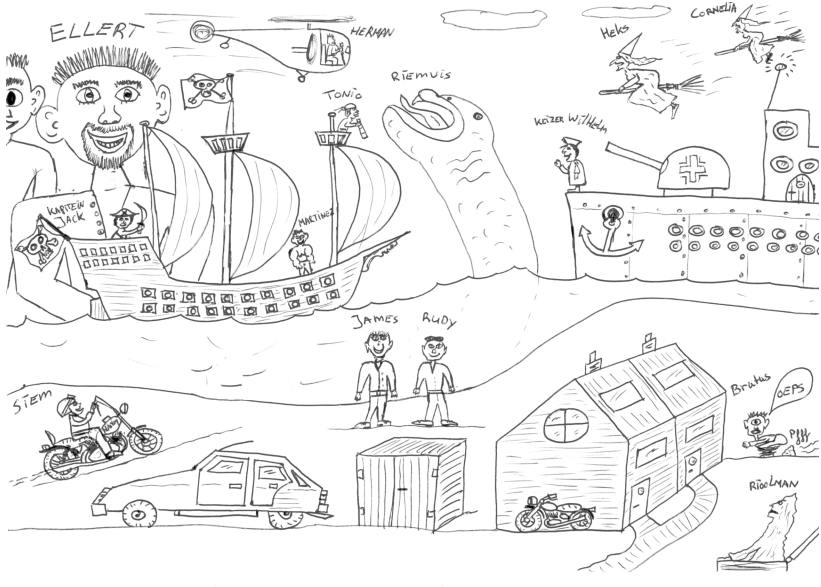
In dat huisje woont de heks, ze heeft een akelige heksenstem. Er liggen allemaal toverstokken begraven rondom haar huisje, want ze raakt er wel vaak eentje kwijt. In het begin heeft ze een hekel aan kinderen, maar zodra ze daar wat langer mee omgaat, kan ze je beste vriendin worden. Ze woont daar niet alleen, Herman die

langer dan twee meter is, dom maar wel beresterk, woont bij haar in. Hij doet alles wat de heks zegt, hij vindt het heel erg leuk om bij de heks te wonen. Herman heeft een gyrokopter, waarmee hij als helikopter kan vliegen en als vliegtuig, het mooie is dat de propellers namelijk kunnen kantelen. Herman heeft een onnozele zware stem.

Dan is er nog de “nicht van de heks” die helemaal in Brazilië woont, in een soort kasteeltje met een hele grote tuin. “De nicht van de heks” is eigenlijk veel aardiger dan de heks die bij James woont. Ook zij woont niet alleen, zij heeft Brutus, hij is ook oliedom, maar ook heel anders, omdat hij maar één oog heeft in het midden boven zijn neus. Zodra Brutus nerveus of bang wordt, moet hij altijd poepen (en niet een klein beetje). Hij heeft ook een huisdier, dat is een kleine dinosaurus, Tintin genaamd.

In het dorp woont de politieman Arie, die een goede vriend is van James en Rudy, want in bijna elk avontuur hebben ze wel de hulp nodig van Arie. Hij is niet zo groot, wel dik. Arie woont in het politiebureau, dat is handig als er boeven zijn. Arie heeft een zware hese stem die bij het voorlezen wel moet worden nagedaan.

Vanzelf komen we boeven, piraten, enge zeemonsters, heksen, enge clowns en vele andere rare snuiters tegen.

De vader van James

INHOUDSOPGAVE

- 1 DE DEKENKIST
- 2 HET GEHEIME PLAN
- 3 HET VERTREK
- 4 PORTOFINO
- 5 EEN SPOOR NAAR ZIJN VADER
- 6 MAFFIA IS DE BAAS
- 7 DE DRONE
- 8 DE GEVANGENIS IN SPANJE
- 9 OP ZOEK NAAR EEN SCHIP
- 10 KAPITEIN JACK
- 11 DE AANVAL
- 12 HET BEEST
- 13 TONIO
- 14 IBIZA
- 15 JIM GORDIJN
- 16 NAAR HUIS

1 DE DEKENKIST

Het duurde niet lang meer of de zomervakantie zou eindelijk gaan beginnen. James en Rudy hadden allebei een heel goed rapport en ze gingen over naar de laatste klas op deze school. Daarna moesten ze een andere school kiezen, maar dat viel nog niet mee. James wilde het liefst een school waar hij met zijn handen leerde werken, hij vond het fantastisch om aan zijn oude brommer te prutsen. Deze brommer leek precies op de brommer die zijn vader vroeger reed toen hij jong was. James had daar nog een foto van.

Rudy wilde natuurlijk het liefste bij James in de klas blijven zitten, maar hij hield helemaal niet van klussen, dus misschien moest hij wel een andere school kiezen. Gelukkig was het nog niet zover, dus ze bedachten wat ze konden gaan doen deze zomervakantie.

'Eerst maar eens die zolder een beetje opruimen', zei James, 'dat hebben we moeder al weken geleden beloofd, haha.' Rudy was het helemaal met James eens, daar waren ze al maanden niet meer geweest. De luchtballon moest ook nog worden gerepareerd na hun avontuur in Brazilië,

ze hadden hem toen met pleisters opgelapt, maar het was beter om hem te laten maken. 'Wie weet hebben we hem binnenkort weer nodig', knipoogde James.

'Kom, laten we eens een kijkje nemen op zolder!', riep James. Hij opende de deur naar zolder en deed het licht aan. Er hing een aantal grote spinnenwebben bij de ingang en er kroop een spin snel weg, hij schrok waarschijnlijk van het licht. Ze liepen de trap op en zagen allemaal stof en nog veel meer spinnenwebben, waarschijnlijk was dit hun schuilplaats. Hopelijk zaten er niet te dikke grote spinnen tussen, want dan ging Rudy weg. Sinds de reuzenspinnen in het betoverde bos was hij er helemaal klaar mee.

Ze zagen al snel de luchtballon opgevouwen liggen in de mand. De moeder van James had hem netjes opgeruimd, maar de pleisters zaten er nog op. 'Kom, help even mee tillen', vroeg James aan Rudy. Ze tilden de opgevouwen luchtballon van de trap af en gingen daarna terug naar zolder.

Er stond een aantal oude kledingkasten en een hele oude dekenkist. Zo te zien zat deze kist op slot. 'Ik ga eens aan

moeder vragen of ze een sleutel heeft!', zei James. Als het maar niet eenzelfde kist is zoals Junior op zolder heeft staan, dacht Rudy, maar dat was bijna onmogelijk natuurlijk.

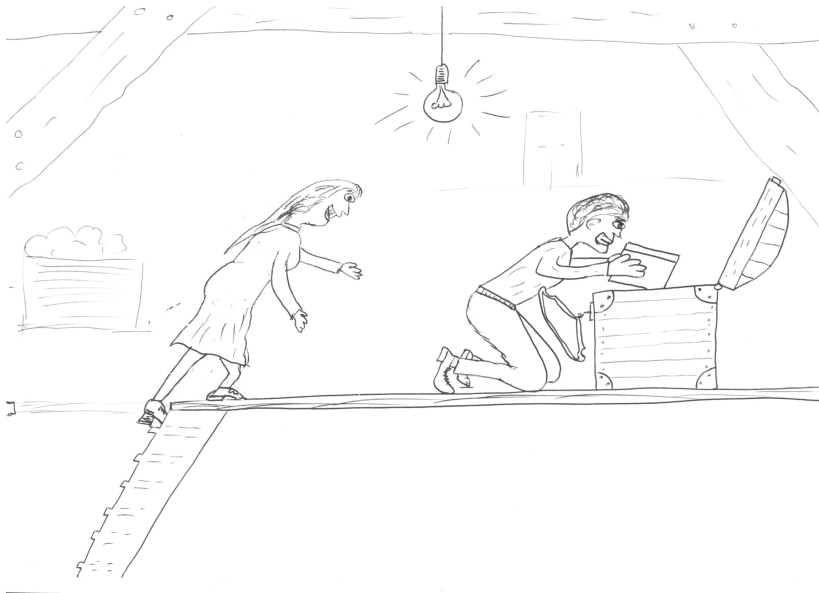
James kwam terug zonder sleutel, zijn moeder wist niet eens dat er een dekenkist op zolder stond. Ze wist ook niet wat er in zou kunnen zitten. Gelukkig kon Rudy elk slot openkrijgen, dus hij pakte een ijzeren kleerhanger uit de kledingkast en boog hem in de vorm van een sleutel.

Na een tijdje wrikken en draaien, hoorden ze plotseling een harde klik, het slot was open. 'Super gedaan!', riep James, terwijl hij de deksel opendeed. Er klonk een luid gekraak, want deze kist was al jaren niet open geweest.

Zo te zien zat er weinig bijzonders in de dekenkist. James zag vooral veel kranten liggen, ze waren van het jaar 2012, dus al meer dan acht jaar geleden. Hé, toen was ik twee jaar, bedacht James zich ineens. Nu werd zijn aandacht toch getrokken en ging hij verder zoeken in de dekenkist. Rudy pakte de kranten van hem aan totdat James iets anders zag liggen. Er lag een grote

schoenendoos onderin de kist. Snel pakte hij de doos en deed hem open.

James had niet eens in de gaten dat zijn moeder ook naar zolder was gekomen, omdat ze best wel nieuwsgierig was geworden naar de dekenkist. 'Ik weet wat dit is!', riep ze ineens. James schrok zich helemaal een hoedje en viel achterover met zijn kont op de grond, want hij wist niet dat zijn moeder achter hem stond. Ze moesten er allemaal hard om lachen.

'Dit zijn oude brieven van je vader, voordat hij verdween!', zei moeder. Nu snapte James er niets meer van, 'jullie waren toch gescheiden toen ik twee jaar was?', vroeg James. Zijn moeder legde uit dat ze wel moesten, zijn vader liep heel veel gevaar. 'Laten we de schoenendoos meenemen naar beneden, dan maak ik een lekker kopje snert en zal ik jullie uitleggen wat er precies is gebeurd, acht jaar geleden, ok?', vroeg moeder.

Ze liepen naar beneden en gingen aan de keukentafel zitten. James begon meteen een brief te lezen. Deze begon met de zin: 'Lieve James, ooit zul je deze brieven vinden, dan kom je achter het geheim. Hopelijk gaat alles goed met jou en je moeder. Zij zal uitleggen waarom ik uit jullie leven moest verdwijnen. Kom me niet opzoeken, want je zult gevaar lopen! Misschien leef ik niet meer, dat zou ook kunnen, geloof me, als je me zoekt kom je in de problemen!, liefs van je papa Jim.'

James schrok hier erg van en vroeg meteen aan moeder wat dit betekende. Ze kwam bij hen aan tafel zitten, gaf ze allebei een kop snert en nu was het tijd om te vertellen wat

ze al zolang wilde doen; uitleggen waarom de papa van James wegging toen hij nog maar twee jaar oud was.

'De brommer die jij hebt James, de Kreidler, is van je vader geweest. Voordat hij vertrok naar het buitenland heeft hij hem helemaal opgeknapt, zodat jij er veel plezier aan zou beleven. Jij had de liefste vader op de hele wereld, maar hij moest helaas vluchten naar het buitenland. Ik heb al heel lang niets meer van hem gehoord. Misschien weet je nog wel dat je vader gek was op motorfietsen? Vooral Italiaanse motorfietsen vond hij geweldig. Je vader was hier in Nederland de importeur voor merken als Ducati, Benelli en Moto Guzzi. Hij liet ze met een schip overkomen vanuit Italië, waarna hij ze verkocht in Nederland. Hij had heel veel succes, want hij verkocht duizenden motorfietsen en daar ging het fout. De Italiaanse maffia kreeg in de gaten dat je vader erg veel geld verdiende met de verkoop van Italiaanse motorfietsen. De maffia was een soort bende die bestond uit boeven die van iedereen geld probeerde te stelen. Zelfs de politie was bang voor deze bende.

Ze volgden je vader om erachter te komen waar hij zijn geld verstopte. En zo kwamen ze ook bij ons thuis. Het scheelde heel weinig of ze hadden jou ontvoerd, lieve James. Gelukkig hebben ze nooit het geld gevonden. Wel bedreigden ze ons allemaal, dus je vader en ik besloten te gaan scheiden. Op die manier viel de maffia ons niet meer lastig. Nu gingen ze alleen achter je vader aan, hij heeft al die brieven voor jou geschreven om je te laten weten dat het goed met hem ging. Tot zes jaar geleden, toen kwamen er plotseling geen brieven meer. Zelfs de politie in Italië was bang voor de maffia, moet je nagaan hoe gevaarlijk die lui waren.'

James keek Rudy aan en dacht bij zichzelf: Ik moet hem gaan zoeken, wat er ook gebeurt, misschien leeft hij nog wel. Het leek alsof Rudy zijn gedachten kon lezen, want hij zei zacht in James zijn oor: 'Zullen we hem gaan zoeken?'

Moeder vertelde dat er een geheim luik zat in de keukenvloer, onder het tapijt, daar lag nog zeker dertigduizend euro, voorlopig hadden ze geld genoeg.

2 HET GEHEIME PLAN

Eerst moesten de jongens nog een week naar school, voorlopig konden ze niet weg. James had al twintig brieven gelezen en was er achtergekomen dat zijn vader door Europa heen had gezworven om niet gepakt te worden door de maffia. In de pauze sprak hij met Rudy over het plan, dit moest wel geheim blijven, want als zijn moeder zou weten dat ze op zoek gingen, dan zwaaide er wat.

'Zullen we na school eens langs de heks?', vroeg Rudy, 'misschien heeft zij wel goede ideeën?' James vond dit een prima idee; 'dan gaan we met de brommer', zei James.

De heks was gelukkig thuis, al had ze niet veel zin in bezoek. Ze had net een kindje in het bos gevonden en was van plan om haar gevangen te zetten. Je kon de ouders van het meisje in de verte horen roepen om hun dochter.

'Leonie, Leonie, waar ben je?', hoorden ze best duidelijk.

'Moet ik Arie even bellen, heks!', zei James boos. Hij pakte zijn telefoon waarop de heks zei: 'Ok, dan maar, ik

laat het meisje wel los, maar ik wilde haar alleen maar een beetje plagen, haha.'

De heks keek alweer wat blijer, en vroeg wat ze kwamen doen. Herman kwam er ook even bij staan, ook al snapte hij niet zoveel van een geheim plan, daar was hij gewoon veel te dom voor.

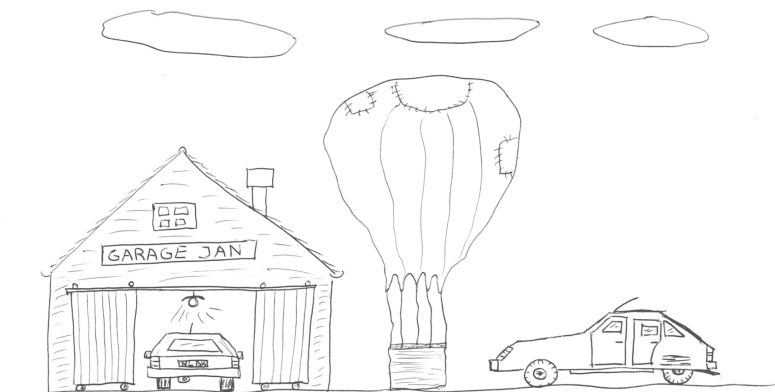
James vertelde alles wat hij wist en vroeg hoe hij dit moest aanpakken. 'Jeetje', zei de heks, 'wat vervelend voor je vader en wat zielig voor je moeder.' De heks vertelde dat ze wel wist wat ze kon doen om te helpen. Ze stelde voor om aan het eind van de week, dus na school en op de eerste dag van de zomervakantie, langs te komen. Dan zou ze aan de moeder van James vragen of James en Rudy een paar weken bij haar in het bos mochten logeren.

Zogenaamd om haar huisje op te knappen, de regengoot was kapot en er moest nodig een nieuwe wc worden geplaatst. Herman was te dom om dit netjes te repareren, dus ze had echt de hulp nodig van de twee vrienden.

'Haha, wat een slim plan heks, dank je wel!', riep James blij. Herman vroeg wat het plan nu eigenlijk was, dus iedereen begon te lachen. 'Wat ben je toch een

ongelofelijke domoor Herman!', zei de heks lachend met haar akelige stem.

De luchtballon was inmiddels weggebracht naar Jan, de autohandelaar, hij had gezegd dat hij hem kon repareren. Jan kon eigenlijk alles wel repareren, James ging vaak even langs bij Jan, al was het alleen maar om van hem te leren hoe dingen gerepareerd moesten worden. Het zou een weekje duren had Jan gezegd. Ook zou Jan wat aanpassingen doen, zodat hij beter bestuurbaar werd, ze wilden niet weer in Brazilië terechtkomen.

Dus over een week zou de heks komen met een smoes, de luchtballon zou klaar zijn en James en Rudy hadden dan alle tijd omdat de zomervakantie begon.

'Waar moeten we beginnen?', vroeg Rudy, 'misschien weet jij het James?' Natuurlijk wist James al een beetje waar ze moesten beginnen. In de brieven van zijn vader was te lezen, dat zijn vader heel vaak en lang aan de Italiaanse kust woonde. In het dorpje Portofino heeft hij erg lang gewoond. Dit was ook wel te begrijpen, het was een klein dorpje en het lag geweldig aan de Middellandse Zee.

'Ik denk dat we daar moeten beginnen, volgens mij kennen ze mijn vader daar wel, wie weet leeft hij nog, dat zou mooi zijn', zei James. Rudy knikte, en hoopte inderdaad voor James dat zijn vader nog leefde. Toen Rudy drie jaar was, werd hij bij de voordeur van het huis van James neergezet en deed de vader van James open. Rudy stond daar in zijn pyama en was helemaal alleen. Sindsdien woonde Rudy dus bij James. Eigenlijk waren ze als broers opgevoed, Rudy was nog steeds dolblij met een broer als James. Toch miste hij zijn papa en mama soms wel, misschien moest hij ze ook een keer gaan zoeken.

Het was de laatste dag van school en Jan had al een appje gestuurd dat de luchtballon zo goed als nieuw was. Het kostte honderd euro om hem te maken, dat wel. James en Rudy waren blij dat hij gerepareerd was en vroegen moeder om geld. Gelukkig had ze niets in de gaten.

Na school zouden ze de luchtballon even op komen halen met de Citroën BX, dus vandaag gingen ze met de auto naar school. De heks zou rond vijf uur ongeveer langskomen, dus dat was ook geregeld. Ze zou Herman thuislaten, omdat hij er toch helemaal niets van snapte en hij het plannetje wel eens kon verraden.

James voelde zich eigenlijk wel schuldig, hij loog immers nooit tegen zijn moeder, altijd vertelde hij waar hij naar toe ging, hoe eng en gevaarlijk het ook maar was. Maar dit keer was het wel anders, James wilde haar geen valse hoop geven, voor hetzelfde geld leefde zijn vader immers niet meer. Het moest daarom maar voor een keertje. Wel had James aan de heks gevraagd om eerlijk tegen zijn moeder te zijn, als ze ging vragen waar James en Rudy waren.

'Is het slim om Arie mee te vragen?', vroeg Rudy, maar James wilde dat liever niet. Hij vond dat het beter was als zo weinig mogelijk mensen ervan af wisten.

Op school was er een feestelijke afsluiting van het schooljaar, met muziek en allerlei leuke attributen zoals: Een luchtkussen, een opblaasbare hindernisbaan en een heuse boksring, waar de sterke jongens van de klas het konden opnemen tegen niemand minder dan Herman.

Er waren jongens die hem niet kenden en dachten dat ze hem wel even konden vloeren; helaas voor de jongens, want ze werden één voor één uit de ring geslagen.

James en Rudy moesten er hard om lachen, want zij wisten hoe sterk Herman eigenlijk was. Ze meldden zich keurig af bij de juffrouw en wensten haar een hele fijne vakantie toe. Nu was het tijd om de luchtballon op te halen en thuis te wachten tot de heks zou komen. Niet lang daarna zou de luchtballon worden gevuld met lucht en kon er weer een avontuur beginnen, dit keer was het anders, omdat ze nu de vader van James zochten.

3 HET VERTREK

De heks was er precies om vijf uur en speelde heel goed toneel. Ze begon zelfs even te huilen, omdat ze niemand had die haar kon helpen, zelfs Herman niet. De heks had echt de hulp nodig van James en Rudy en de reparaties zouden zeker een week of drie duren.

De moeder van James had een heerlijke appeltaart gebakken, maar de heks had daar geen zin in, zij had liever een pissebeddentaart vertelde ze. James en Rudy hadden geluk, want nu kregen ze elk een groter stuk. Moeder had ook slagroom gemaakt, dus het was dubbel feest. De heks nam wel een kopje thee, dus daar deed ze gelukkig niet moeilijk over.

Moeder begreep wat de heks vroeg en vond het helemaal niet erg als James en Rudy haar zouden helpen. Er was wel een probleem vond ze; 'wat zouden de jongens dan te eten krijgen bij jou?', vroeg moeder aan de heks, 'als jij alleen maar spinnentheo, pissebeddentaart en rattenstampot eet, dan zullen mijn jongens zo uitgehongerd zijn, vermoed ik!'

Nu kreeg de heks ineens een rode kleur, deze vraag had ze natuurlijk niet verwacht. Gelukkig had ze wel een antwoord klaar: 'Speciaal voor James en Rudy, vlieg ik af en toe naar de patatzaak voor een patatje met en een frikandel of een kroket en heel misschien laat ik Herman wel koken, hij weet precies wat de jongens nodig hebben, hhihi', zei de heks.

Moeder vond het nu helemaal goed, want zij zou dan gezellig bij haar zus in Zeeland op bezoek gaan, als er toch niemand thuis was. 'Jippie!', riep James blij, 'fijn dat je het goed vind, mam.' Iedereen keek James nu een beetje vreemd aan, want zijn moeder vond het eigenlijk altijd wel goed, dus waarom was James ineens zo blij?

Natuurlijk wist zijn moeder niet dat ze juist niet van plan waren om drie weken bij de heks te gaan klussen. Gelukkig ging moeder alle spullen naar de keuken brengen en had ze niets in de gaten.

De heks nam afscheid en bedankte de moeder en de jongens voor hun hulp. 'Tot straks, dan maar, hè, James en Rudy', knipoogde ze naar de jongens. James stak een duim

omhoog en knipoogde terug, de heks zou hen voorlopig niet meer zien, dat was zeker.

James en Rudy pakten hun koffers goed in; onderbroeken, t-shirts en veel korte broeken moesten mee, want in Italië was het in de zomer altijd bloedheet. Het duurde niet lang voordat ze met de Citroën BX naar het huis van de heks konden gaan. In de auto lag de luchtballon immers nog, dus het plan was om te vertrekken vanaf het huis van de heks. James ontdekte dat er een probleem was.

De mand stond nog op zolder, en die konden ze niet ongezien daar weghalen. Als ze die naar beneden zouden tillen, dan had moeder meteen in de gaten dat er iets niet klopte. 'Wat nu?', vroeg Rudy, 'hoe gaan we dan naar Italië?'

Daar had James niet over nagedacht, er was eigenlijk maar één oplossing. 'We gaan dit keer niet met de luchtballon, maar....met de Citroën BX!', riep James blij, 'dan zijn we sneller, we verdwalen niet en we hebben een kachel in de auto.' Dat was wel weer zo, maar de reis zou wel een stuk duurder worden, ze moesten regelmatig tanken en als ze pech kregen was de reis misschien wel voorbij.

Toch vonden ze het een prima plan, zover waren ze nog niet weggeweest met hun vliegende auto, dus dat was op zich al een heel avontuur. James vroeg of hij van zijn moeder wat geld kon krijgen voor de reparaties in het huis van de heks, en zonder problemen kreeg James vijfhonderd euro. Ze had immers genoeg in de keuken liggen.

'Laten we de gerepareerde luchtballon in de garage neerleggen, dat scheelt veel gewicht', zei James. Samen

legden ze de luchtballon in de garage naast de brommer op de vloer. James nam nog wel wat motorolie mee voor onderweg, hij wist hoe belangrijk het was om af en toe te controleren of er nog genoeg olie in de motor van de auto zat.

Nu was de auto een stuk lichter en konden ze ook veel makkelijker opstijgen. De koffers werden in de kofferruimte gelegd en James controleerde alles nog even. Alle lichten werkten, er zat genoeg olie in en genoeg benzine, dus ze waren klaar om te vertrekken.

'Moeten we onze vrienden nog vertellen waar we naar toe gaan?', vroeg Rudy. Hij bedoelde natuurlijk Arie, de politieman, de heks en Herman.

'Ik denk dat het zo wel goed is', antwoordde James, 'als we in de problemen komen, dan bellen we gewoon eerst de heks, zij kan dan Herman met de gyrokopter op ons afsturen, ja toch?' Zo deden ze het meestal en James wilde natuurlijk niet dat iedereen ervan af wist, er bestond een grote kans dat dit een gevaarlijke missie zou worden, en of hij zijn vader zou vinden was natuurlijk ook nog niet zeker.

James en Rudy namen afscheid van moeder en startten de Citroën. Ze zouden even langs de autohandelaar Jan rijden om te vragen of ze nog ergens op moesten letten als ze eenmaal onderweg waren.

Jan stond buiten aan een auto te sleutelen toen James toeterend aan kwam rijden. Jan begon meteen te zwaaien, omdat hij het altijd weer leuk vond om zijn oude auto terug te zien. Jan had de Citroën BX twee jaar geleden helemaal opgeknapt en als extraatje, twee uitklapbare vleugels gegeven en een mini-propellor. Omdat deze propellor kon draaien, kon je er alle kanten mee opvliegen, veel handiger dan een luchtballon. De propeller was zo klein dat je hem amper zag, dit was een heel bijzondere uitvinding. De vleugels zorgden er natuurlijk voor dat de auto hoog kon vliegen.

'Jan, heb je nog tips voor ons?', vroeg James, 'we gaan ermee naar Italië, denk je dat hij het gaat redden?' Jan keek even onder de auto, liet de vleugels uitklappen en weer in, daarna keek hij onder de motorkap, maar hij kon niets vinden, alles zag er geweldig goed uit. 'Met deze auto durf ik zelfs naar de Noordpool te vliegen!', zei Jan

blij. Daar moest James voorlopig niet aan denken, het was daar veel te koud en de reis duurde dan veel te lang en waar zouden ze moeten tanken onderweg?

'Ok, dank je wel', zei James, 'dan gaan we op weg naar Italië, zet de navigatie maar aan, toets maar in Rudy; Portofino!'

4 PORTOFINO

Ze reden het eerste stuk over de snelweg, het was namelijk nog helemaal niet druk op de weg. Misschien had nog niet iedereen vrij van school, dat zou kunnen. Zo konden ze kijken of alles goed ging met de auto en een beetje genieten van de omgeving. Gelukkig had Rudy zijn rugzak ook weer bij zich, er zat zoals altijd van alles in: Zaklantaarns, touw, een opvouwbare tent, een extra telefoon en nog veel meer, altijd handig.

'Zullen we na het tanken lekker gaan vliegen?', vroeg James met een stralend gezicht, hij genoot zichtbaar van het autorijden. Ook al had hij nog geen rijbewijs, volgens Arie kon James nog beter rijden dan iemand die al tien jaar het rijbewijs had. Het was daarom wel verstandiger om niet te lang op de weg te rijden, als de politie hem zou zien zitten, dan kon hij wel eens een bekeuring krijgen. Rudy was het er helemaal mee eens, hij had de radio aangezet en een leuk muziekje opgezet, de zon scheen lekker door het raam, dus alles was perfect.

Bij het tankstation stond natuurlijk een politieauto, er zat niemand in. Vanuit de auto konden de jongens zien dat de

agenten binnen een kop koffie aan het drinken waren en ze keken naar buiten. 'Oei, wat nu?', vroeg Rudy geschrokken. James had meteen een idee, hij zag dat er een oudere man naast hem stond te tanken. James vroeg of hij met de portomonnee van zijn vader wilde betalen bij de kassa. Volgens James zat zijn papa al zeker een half uur met buikpijn op de wc, dus hij kon even niet betalen. Dit was nu een leugentje om bestwil, James had geen zin om nu al gepakt te worden door de politie.

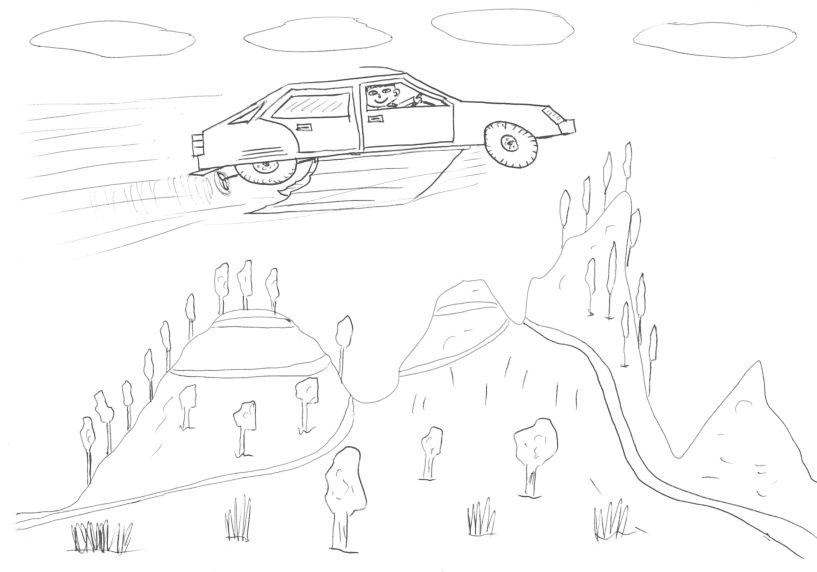
De oude man vond het prima, hij was erg aardig, want hij kwam terug met twee ijsjes, in elke hand één. 'Kijk, ik heb ook nog wisselgeld, sterkte met jullie vader!', zei de oude man net voordat hij in zijn auto stapte en wegreed.

De tank zat vol, de agenten hadden niets in de gaten, dus James startte de auto en reed langzaam weg.

Nu duurde het niet lang meer voordat ze Nederland uitreden en in België terechtkwamen. De wegen waren hier wat slechter, dus dit was een mooi moment om te gaan vliegen. James drukte op een knop en de vleugels gingen langzaam naar buiten, de propellor onder de auto begon te draaien en nu James steeds harder ging rijden,

voelden ze de auto van de grond komen, eerst de voorkant en daarna de hele auto. 'Wauw, ik blijf dit fantastisch vinden hoor James', zei Rudy.

James trok een beetje aan het stuur om wat hoger te komen, meestal vloog hij driehonderd meter boven de grond. In de auto zat natuurlijk ook een hoogtemeter, anders wist hij niet hoe hoog hij zat. Op die hoogte kon je mooi uit het raam naar beneden kijken naar de huizen en de prachtige natuur.

En zo vlogen ze een paar uur, terwijl ze geen last hadden van files, politie of wat dan ook, het was werkelijk fantastisch om zo te vliegen. De auto deed het prima, al sputterde hij wel zo af en toe; dan dacht Rudy dat er iets ergs aan de hand was, maar iedere keer stopte het gesputter. 'Dat is de ouderdom!', zei James, 'dat mag een oude auto best doen af en toe, zolang hij het maar blijft doen!'

De benzine was bijna op, dus het werd tijd om ergens te gaan tanken, 'hou je vast!', riep James, 'we gaan ergens proberen te landen.'

James gaf wat minder gas, waardoor de neus van de auto begon te kantelen, nu moest hij wel erg goed oppassen om niet te snel te zakken. Hij schakelde de versnelling van de vierde naar de derde, waardoor de auto begon te joelen, dit was niet erg, want nu zakte de auto minder snel. Dat deed James ook naar de tweede versnelling, zodat de auto bijna de grond raakte. James had een verlaten zandweg gevonden waar hij de auto aan de grond zette. Het ging helemaal goed, al was dit wel weer even wennen, het was lang geleden dat hij met de auto had gevlogen.

Met een kleine schok kwam de Citroën tot stilstand.
'Applausje voor de piloot James!', riep Rudy blij, 'haha,
dat heb je weer goed gedaan.'

Het werd al donker toen ze in een klein dorpje gingen tanken. Daar moest James betalen met Zwitserse Franken, dus ze zaten al helemaal in Zwitserland, ze waren dus bijna in Italië.

In het dorp vonden ze al snel een hotel waar ze samen voor zeventig Zwitserse Frank een kamer hadden en de volgende ochtend ontbijt. Ze laadden de koffers uit de auto en gingen naar hun kamer, ze waren best moe geworden van de reis.

De volgende ochtend werden ze wakker van een kerkklok, kennelijk stond er een kerk naast hun hotel, ze waren nu om zeven uur wakker.

'Pfff, dat was schrikken, het geluid van die klok!', riep Rudy boos. Maar, James vond het allemaal niet zo erg, nu konden ze op tijd ontbijten en hun weg vervolgen richting het dorpje waar zijn vader zolang had gewoond.

Na het ontbijt legden ze hun koffers in de auto en stapten ze in. James had niet gezien dat er een politieagent naar hen keek, waarschijnlijk vertrouwde hij het niet dat er een jongen achter het stuur kroop van een auto. Gelukkig steeg de Citroën snel op, want de agent reed op zijn motor achter hen aan. Nu zag James hem in de achteruitkijkspiegel. Toen de auto in de lucht verdween, stopte de motoragent en viel zijn mond open van verbazing.

'Nog vier uurtjes vliegen Rudy, dan zijn we in de buurt van Portofino!', zei James blij. Rudy stak zijn duim omhoog, want hij was wel blij dat het zo snel ging, dit was echt veel beter dan met de luchtballon. De auto deed het prima en het weer was ook geweldig. Als het had geregend was het dit keer ook niet erg, want dan zette James gewoon de ruitenwissers aan.

Na een paar uur vliegen viel Rudy in slaap, dit kwam vooral door het geluid van de wind en de motor van de auto. Nu ging zijn reis nog sneller, want ineens hoorde hij: 'We zijn er Rudy, wakker worden, we gaan landen!'